

Jarmila Neomytková

Jarmila Neomytková se narodila 20. prosince 1945 v obci Sered', na Slovensku. Tam prožila dětství poznamenané poválečným děním.

Když ji bylo 14 let, její maminka se rozhodla odjet společně s Jarmilou a jejími dvěma sourozenci do Čech, do Humpolce. V domě matčiny sestry všichni obývali pouze jednu místnost.

Po ukončení základního vzdělání vystudovala střední zdravotnickou školu a celý život jako zdravotní sestra pracovala.

V roce 1965, dva týdny po maturitě se provdala za Jindřicha Neomytku. Manželé spolu byli 50 let a za tu dobu vychovali dvě dcery. Jarmila se svým manželem si nejvíce užívali čas, který trávili se svými šesti vnoučaty.

Vysočina pro Jarmilu představovala krásné místo pro život. Mezi její záliby patřila literatura, ochotnický spolek Jindřicha Honzla, pořádání koncertů a výstav. Podařilo se jí vydat sborník vzpomínek na Jana Zábranu a po čase i na Ivana Martina Jirouse. Kniha Humpolecký Magor obsahuje vzpomínky jeho spolužáků, středoškolských profesorů a přátel z Humpolce a je doplněna fotografiemi a úryvky z jeho děl.

Jarmila Neomytková si přála nakonec svého životopisu připojit i pár vět z knihy Alexandra Grina - Nachové plachty.

JE-LI PRO ČLOVĚKA DŮLEŽITOU VĚCÍ, ABY DOSTAL DRAHOCENNÝ PĚTNÍK, JE SNADNÉ MU DÁT TENTO PĚTNÍK...KDYŽ JEHO DUŠE V SOBĚ SKRÝVÁ ZRNKO ROSTLINY – ZÁZRAKU, UDĚLEJ MU TENTO ZÁZRAK, JE-LI TI TO MOŽNÉ.

NOVÁ DUŠE BUDE U NĚHO A NOVÁ DUŠE BUDE TAKÉ U TEBE.

*AŽ ŘEDITEL VĚZNICE SÁM PROPUSTÍ VĚZNĚ...AŽ MILIARDÁŘ VĚNUJE
PÍSAŘOVI VILU...OPERETNÍ ZPĚVAČKU A OHNIVZDORNOU POKLADNU...AŽ
JOCKEY TŘEBA JEN JEDNOU ZADRŽÍ SVÉHO KONĚ, KVŮLI JINÉMU KONI,
KTERÝ NEMÁ ŠTĚSTÍ...PAK VŠICHNI POCHOPÍ JAK, JE TO NEVÝSLOVNĚ
ZÁZRAČNÉ...*

*ALE JSOU I NEMENŠÍ DIVY SVĚTA...ÚSMĚV...VESELÍ...ODPUŠTĚNÉ A VČAS
VYSLOVENÉ POTŘEBNÉ SLOVO...
MÍT TOTO V MOCI ZNAMENÁ MÍT DALEKO VÍC...NEŽ...DRAHOCENNÝ
PĚTNÍK.....*